

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา “เอกซฮิบิเชน” ของสยาม ตั้งแต่ “นาชนแนล เอกซฮิบิเชน” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๕ ถึง “สยามรัฐพิพิธภัณฑ” เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๘ ที่ได้รับอิทธิพลจาก มหกรรมนานาชาติ กับทั้งยังทำให้เห็นภาพสะท้อนประวัติศาสตร์สยามในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ผลจากการศึกษาทำให้เห็นความสำคัญและพัฒนาการของ “เอกซฮิบิเชน” ดังนี้

ประการที่ ๑ การจัด “เอกซฮิบิเชน” ของสยามในต่างประเทศเป็นการสร้างภาพลักษณ์ ของสยามในฐานะอารยประเทศและการรักษาทางพระราชไมตรีกับนานาประเทศ

ประการที่ ๒ ชนชั้นนำสยามนำแนวคิดเรื่อง “เอกซฮิบิเชน” มาปรับใช้ให้เห็นว่าสยาม มีความก้าวหน้าและทันสมัย จึงเกิดกระบวนการจัดแสดง “เอกซฮิบิเชน” ตามแบบอย่างตะวันตกขึ้น ในสยามอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดการถ่ายทอดแนวคิดเรื่องการจัด “เอกซฮิบิเชน” จากชนชั้นนำ ไปสู่ข้าราชการและราษฎร ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

ประการที่ ๓ การจัด “เอกซฮิบิเชน” ในสยามดำเนินการไปพร้อมกับการสั่งงานในระบบ ราชการสมัยใหม่ ซึ่งมีระบบจัดการที่ชัดเจน ทำให้ข้าราชการได้พัฒนาตนเองจากการลงมือปฏิบัติ เมื่อ ต้องจัด “เอกซฮิบิเชน” เพื่อให้ราษฎรได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ประการที่ ๔ การจัด “เอกซฮิบิเชน” ในกรุงเทพฯ สะท้อนให้เห็นการเจริญเติบโตของ กรุงเทพฯ เป็นเมืองสมัยใหม่แบบตะวันตก ซึ่งเห็นได้จากการสร้างถนน สะพานและรถรางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทาง ตลอดจนประเภทและจำนวนธุรกิจสมัยใหม่ที่เพิ่มมากขึ้น

This thesis studies the “Siamese Fairs and Exhibitions” from the “National Exhibition” in 1882 to “The Siamese Kingdom Exhibition” in 1926, which were influenced by international exhibitions. This study also reflects Siamese history in the reigns of King Chulalongkorn and King Vajiravudh.

The study of the “Siamese Fairs and Exhibitions” illustrates the significance and development of the following:-

Firstly, Siamese participations in many international exhibitions were seen as a way to demonstrate Siam as a civilized nation. They were also used to strengthen international relations.

Secondly, having learnt the technique of organizing fairs and exhibitions from the West, the Siamese elite started organizing their own as proof of the Kingdom’s modernization. By organizing fairs and exhibitions times and again, the knowledge of modern management was passed on from the elite to the government officials and to the public.

Thirdly, the organization of fairs and exhibitions in Siam relied on the modern bureaucratic system, which had a clear line of management. This coupled with actual practice from organizing the events on a regular basis for the betterment of the Siamese people help promoted self-development of government officials.

Fourthly, fairs and exhibitions in Bangkok reflected the growth of Bangkok as a modern city as seen in the constructions of roads, bridges, and tramways as modern means of transportation, and in the increase in the types and volume of modern business in Bangkok.